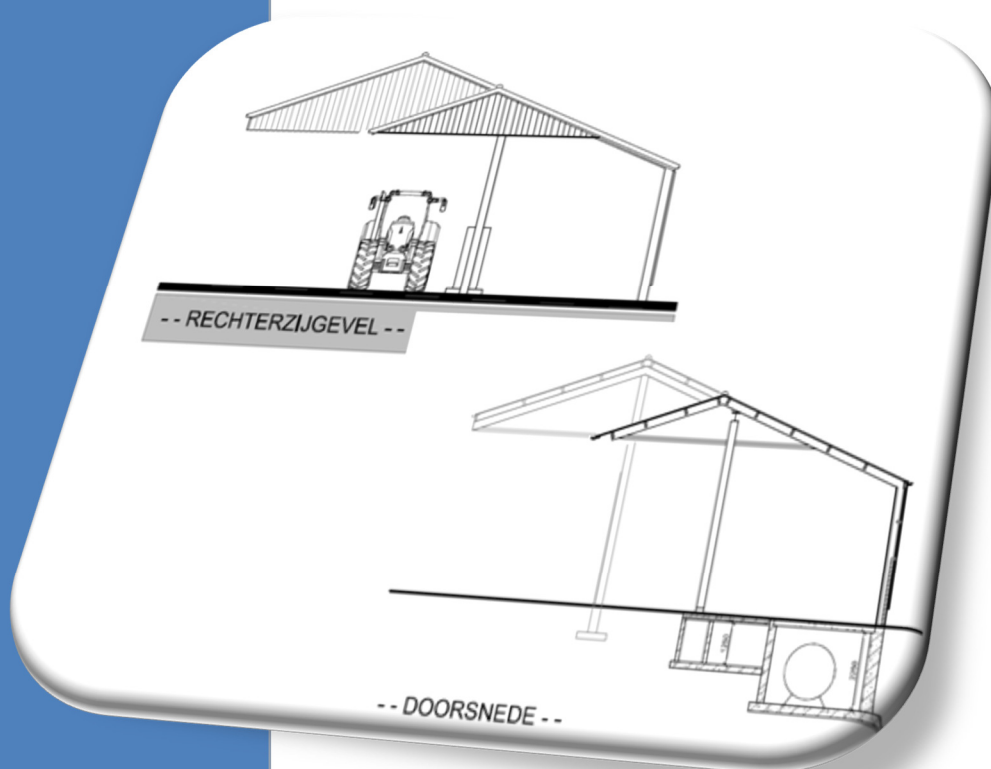

Ruimtelijke Onderbouwing

Realisatie kapschuur en ondergronds tankstation, Hoofdstraat 7 te Lattrop

Status: Vastgesteld
Datum: 25 november 2014

ad fontem

JURIDISCH BOUWADVIES

Plangegevens

Naam: **Realisatie kapschuur en ondergronds tankstation, Hoofdstraat 7 te Lattrop**
Identificatienummer: NL.IMRO.1774. BUIPBHOOFDST7-0401
Plantype: Ruimtelijke onderbouwing
Status: Vastgesteld op 25 november 2014

Datum: 20 november 2014

Projectnummer: 14JA056

Opdrachtgever **Borgerink Groentechnisch Adviesburo**
N. Borgerink
Ootmarsumsestraat 189
7634 PP TILLIGTE

Opsteller: **Ad Fontem Juridisch Bouwadvies BV**
Hoofdstraat 43
7625 PB ZENDEREN
T) 074 - 2557020
E) info@ad-fontem.nl

Contactpersoon: Dhr. J. Klompmaker

Ruimtelijke Onderbouwing

Realisatie kapschuur en ondergronds
tankstation, Hoofdstraat 7 te Lattrop

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1 INLEIDING	2
1.1 INLEIDING	2
1.2 LIGGING EN BEGRENZING PLANGEBIED	2
1.3 VIGEREND BESTEMMINGSPLAN	2
1.4 BIJ HET PLAN BEHORENDE STUKKEN	3
1.5 LEESWIJZER	3
HOOFDSTUK 2 PLANBESCHRIJVING	4
2.1 HUIDIGE SITUATIE	4
2.2 BEOOGDE SITUATIE	4
HOOFDSTUK 3 BELEIDSKADER EN WET EN REGELGEVING	6
3.1 RIJKSBELEID	6
3.1.1 <i>Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)</i>	6
3.1.2 <i>Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)</i>	6
3.2 PROVINCIAAL BELEID	6
3.2.1 <i>Omgevingsvisie Overijssel</i>	6
3.2.2 <i>Omgevingsverordening Overijssel</i>	7
3.2.3 <i>Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel</i>	7
3.2.4 <i>Reconstructieplan Salland-Twente</i>	10
3.3 GEMEENTELIJK BELEID	11
3.3.1 <i>Structuurvisie gemeente Dinkelland</i>	11
3.3.2 <i>Landbouwonontwikkelingsplan</i>	11
HOOFDSTUK 4 OMGEVINGSASPECTEN	13
4.1 MILIEU	13
4.1.1 <i>Bedrijven en milieuzonering</i>	13
4.1.2 <i>Geur</i>	13
4.1.3 <i>Bodem</i>	13
4.1.4 <i>Luchtkwaliteit</i>	14
4.2 WATER	14
4.2.1 <i>Beleidskader</i>	14
4.2.2 <i>Waterparagraaf</i>	15
4.3 FLORA EN FAUNA	17
4.4 CULTUURHISTORIE EN ARCHEOLOGIE	18
4.5 EXTERNE VEILIGHEID	19
HOOFDSTUK 5 UITVOERBAARHEID	21
5.1 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	21
5.2 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	21
<i>Bijlagen</i>	22

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Inleiding

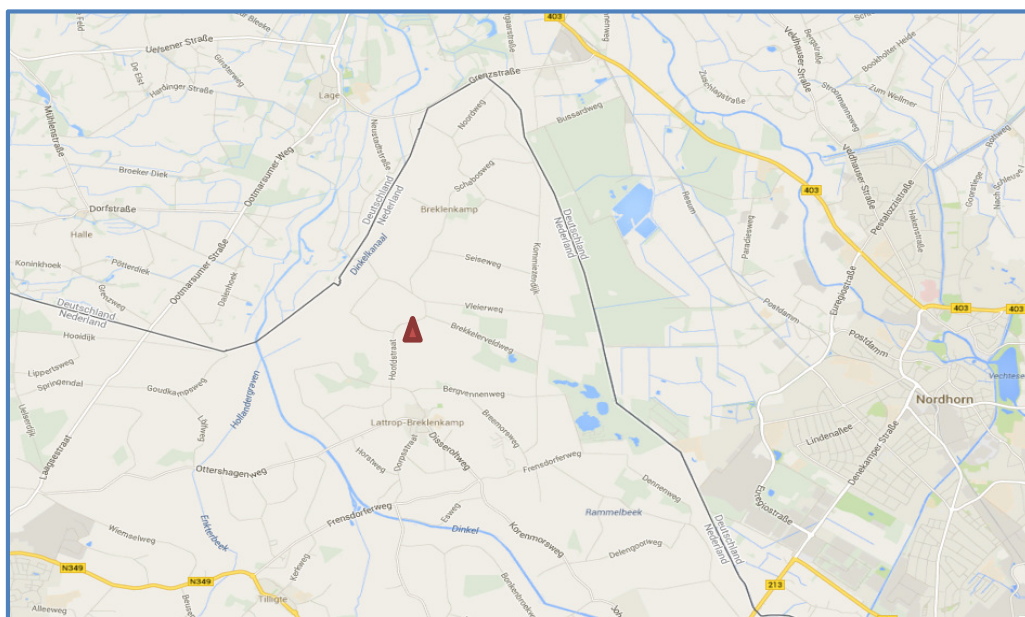
Aan de Hoofdstraat 7 te Lattrop, gelegen tussen Lattrop en het buurtschap Breklenkamp is het loonwerkbedrijf van de familie Wassink gevestigd. De kapschuur dient als machineberging. Onder deze uitbreiding wordt een ruimte gecreëerd voor een dieseltank en een ad blue tank (ondergronds tankstation). De uitbreiding past niet binnen de geldende bestemming, omdat er niet voldoende bouwmogelijkheden aanwezig zijn.

Medewerking aan dit plan is mogelijk door met een omgevingsvergunning af te wijken van het bestemmingsplan (artikel 2.12, lid 1 onder a onder 3° van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht). De aanvraag moet daarvoor vergezeld gaan van een goede ruimtelijke onderbouwing. Daartoe is voorliggende onderbouwing opgesteld.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied ligt in het noorden, nabij de grens met Duitsland, van de gemeente Dinkelland. De locatie is gelegen in het buitengebied te midden van het agrarisch gebied. Zie figuur 1.1 voor de globale ligging van het plangebied.

De locatie betreft het perceel Hoofdstraat 7 te Lattrop. De Hoofdstraat vormt de belangrijkste verbindingroute tussen Lattrop en Breklenkamp.

Figuur 1.1: Globale ligging van het plangebied

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het plangebied maakt deel uit van het vigerende bestemmingsplan "Buitengebied 2010" van de gemeente Dinkelland. Dit bestemmingsplan is vastgesteld door de gemeenteraad op 18 februari 2010.

In dit bestemmingsplan heeft het plangebied, zoals figuur 1.2 laat zien, de bestemming "Bedrijf - Agrarisch loonbedrijf". De voor "Bedrijf - Agrarisch loonbedrijf" aangewezen gronden zijn bestemd voor bedrijfsgebouwen, waaronder overkappingen, ten behoeve van agrarisch loonbedrijven, al dan niet in combinatie met een grondgebonden agrarische bedrijfsvoering, welke per adres zijn genoemd in bijlage 4.

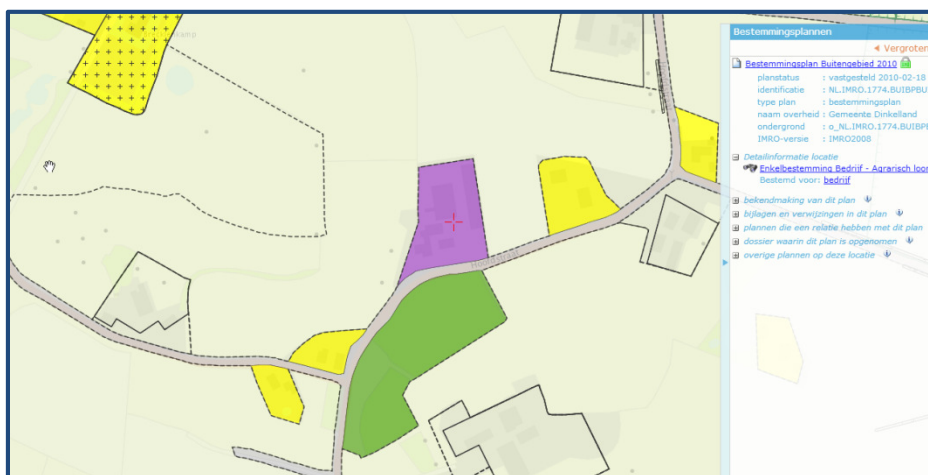
In deze bijlage zijn alle niet-agrarische bedrijven opgenomen en met een oppervlaktemaat vastgelegd.

Voor Agrarisch loonbedrijf Wassink is het volgende opgenomen:

- Huidige oppervlaktemaat: 2100 m² (exclusief bedrijfswoning)
- Uitbreiding 115%: 2430 m²
- Uitbreiding 125%: 2675 m²

Gebleken is dat de als 'huidige oppervlaktemaat' vermelde oppervlakte van 2100 m² niet klopt. De reden is dat een uitbreiding van 450 m² bedrijfsbebouwing (BV 2008-02455) uit 2008 niet is meegenomen in deze oppervlakte. Dit betekent dat de vermelde 2100 m² eigenlijk 2550 m² had moeten zijn. Nu moet echter uitgegaan worden van 2100 m². De uitbreiding bedraagt 192 m² waardoor de totale oppervlakte (2100 + 450 + 192) 2742 m² gaat bedragen. Deze oppervlakte is daarom in strijd met de regels van het vigerende bestemmingsplan.

Uitgaande van de juiste situatie in 2010 had de oppervlakte 2550 m² moeten zijn. Een uitbreiding van 15% zou dan komen op 2933 m². Dat is binnen de toegestane 15% zodat medewerking kan worden verleend aan de gewenste uitbreiding met een projectafwijakingsbesluit.

Figuur 1.2: verbeelding Bestemmingsplan Buitengebied 2010, met het plangebied in paars vlak

1.4 Bij het plan behorende stukken

De ruimtelijke onderbouwing maakt deel uit van de aanvraag om omgevingsvergunning voor de hier beschreven activiteiten. Het ontwerpbesluit ligt gedurende zes weken ter inzage, waarna een besluit wordt genomen op de vergunning aanvraag. De ruimtelijke onderbouwing maakt onderdeel uit van het besluit.

- Ruimtelijke onderbouwing
- Bij de ruimtelijke onderbouwing behorende bijlagen:
 - Watertoets
 - Landinrichtingsplan

1.5 Leeswijzer

Na deze inleiding komen de volgende hoofdstukken aan bod. In hoofdstuk 2 worden de huidige en beoogde situatie van het plangebied beschreven. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 het ruimtelijk beleidskader van het Rijk, de provincie en de gemeente uiteengezet. Hoofdstuk 4 gaat in op de omgevingsaspecten die voor dit plangebied relevant zijn. Ten slotte wordt in hoofdstuk 5 de uitvoerbaarheid van het plan beschreven.

Hoofdstuk 2 Planbeschrijving

2.1 Huidige situatie

Het plangebied ligt in het landelijk gebied tussen de kern Lattrop en het buurtschap Breklenkamp. Op het perceel Hoofdstraat 7 te Lattrop is het Loonbedrijf Wassink gevestigd. In figuur 2.2 is zichtbaar dat het bedrijf van enige omvang is en gevestigd is in het buitengebied van Lattrop-Breklenkamp. De belangrijkste functie in dit gebied is agrarisch.

Figuur 2.2: Luchtfoto 2011, rood omlijnd (bron: Google maps)

In figuur 2.3 is de huidige situatie van het plangebied in beeld gebracht. Aan de oostzijde tegen de bestaande schuur is de nieuwbouw gepland.

Figuur 2.3: Plangebied gezien vanaf de Hoofdstraat

2.2 Beoogde situatie

In figuur 2.4 is inzichtelijk gemaakt waar de nieuwbouw is geprojecteerd. Deze zal aan de oostzijde tegen de bestaande schuur worden gerealiseerd. De kapschuur heeft een afmeting van ± 18 meter bij ± 11 meter met een maximale hoogte van 6,80 meter. De kapschuur zal voor de helft onderkelderd worden, zodat er een dieseltank en Ad-Blue tank kunnen worden geplaatst.

[illegible]

5

Hoofdstuk 3 Beleidskader en wet en regelgeving

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) is vastgesteld op 13 maart 2012.

In deze visie geeft het kabinet een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. In de structuurvisie worden belangrijke andere accenten geplaatst op het brede gebied van ruimtelijke ordening en bestuurlijke verantwoordelijkheden. Het betekent voor de ruimtelijke ordening in brede zin een decentralisatie van rijkstaken en bevoegdheden en actualisatie van het Nationaal Ruimtelijk Beleid.

Het Rijk kiest drie doelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Verstedelijkings- en landschapsbeleid laat het Rijk over aan de provincies en gemeenten.

Gemeenten krijgen ruimte voor kleinschalige natuurlijke groei geënt op het bouwen van huizen die aansluiten bij de woonwensen van mensen. Integratie en uitvoering van het beleid dienen op gebiedsniveau plaats te vinden.

Het onderhavige plangebied raakt geen rijksbelangen.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) geeft richtlijnen voor de inhoud van ruimtelijke plannen voor zover het gaat om ruimtelijke ontwikkelingen van nationaal belang. Het besluit is op 30 december 2011 in werking getreden.

In de SVIR wordt een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau gegeven.

In het SVIR wordt bepaald welke kaderstellende uitspraken zodanig zijn geformuleerd dat deze bedoeld zijn om beperkingen te stellen aan de ruimtelijke besluitvormingsmogelijkheden op lokaal niveau. Het Barro bevestigt in juridische zin die kaderstellende uitspraken.

Slechts daar waar een directe doorwerking niet mogelijk is, bij de Ecologische Hoofdstructuur en bij de Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, is gekozen voor indirecte doorwerking via provinciaal medebewind. Ten aanzien van de begrenzing van de EHS is bepaald dat niet het rijk, maar de provincies die grenzen (nader) bepalen.

Zoals hiervoor al werd geconstateerd spelen in het plangebied geen ruimtelijke ontwikkelingen van nationaal belang.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie Overijssel

In het 'Omgevingsvisie Overijssel' zijn de beleidskaders aangegeven voor de ruimtelijke ontwikkeling in Overijssel voor de komende jaren. Deze omgevingsvisie is in juli 2009 vastgesteld door Provinciale Staten van Overijssel en is in september 2009 in werking getreden. In 2013 is de Omgevingsvisie op een aantal onderwerpen aangepast. Provinciale Staten hebben op 3 juli 2013 de

actualisatie Omgevingsvisie vastgesteld. Reden voor deze actualisatie is de evaluatie van de Omgevingsvisie en het Hoofdlijnenakkoord uit 2011.

De actualisatie richt zich onder andere op de volgende onderwerpen: de ecologische hoofdstructuur (EHS), het streefbeeld Wegencategorisering, windenergie (rol provincie), nieuwvestiging van intensieve veehouderijen in landbouwontwikkelingsgebieden (LOG's), kantorenbeleid, definitie van lokaal gewortelde bedrijvigheid en tot slot de aanpassing van de verordening op basis van eerder uitgevoerde evaluatie. Wanneer hieronder wordt gesproken over de Omgevingsvisie, dan is dat de geactualiseerde versie.

De landschappelijke kwaliteiten zijn medesturend voor de wijze waarop de gebiedsontwikkeling plaatsvindt. Uitgangspunt is dat de nationale landschappen zich sociaal-economisch voldoende moeten kunnen ontwikkelen, terwijl de bijzondere kwaliteiten van het gebied worden behouden of worden versterkt. In algemene zin geldt dat binnen nationale landschappen ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk zijn, mits de kernkwaliteiten van het landschap worden behouden of worden versterkt.

In de Omgevingsvisie wordt door de provincie Overijssel een toelichting gegeven over hoe zij denken ruimtelijke kwaliteit te realiseren. De ambitie van de provincie Overijssel is een kwaliteitsonwikkeling in gang te zetten, waarbij elk project, elke ontwikkeling bijdraagt aan de versterking van de ruimtelijke kwaliteit van de leefomgeving. Als basis voor inhoudelijke sturing worden de gebiedskenmerken genomen die er nu zijn.

Dit zijn de ruimtelijke kenmerken van een gebied of gebiedstype die bepalend zijn voor de karakteristiek en kwaliteit ervan. Deze kenmerken moeten niet alleen beschermd worden, maar ook juist worden verbonden met nieuwe ontwikkelingen, waarbij bestaande kwaliteiten worden beschermd en versterkt en nieuwe kwaliteiten worden toegevoegd.

Het beoogde plan wordt uitgevoerd conform de eisen van het provinciaal beleid zoals verwoord in de 'Omgevingsvisie Overijssel'. In paragraaf 3.2.3 is dit verder uitgewerkt aan de hand van het sturingsprincipe.

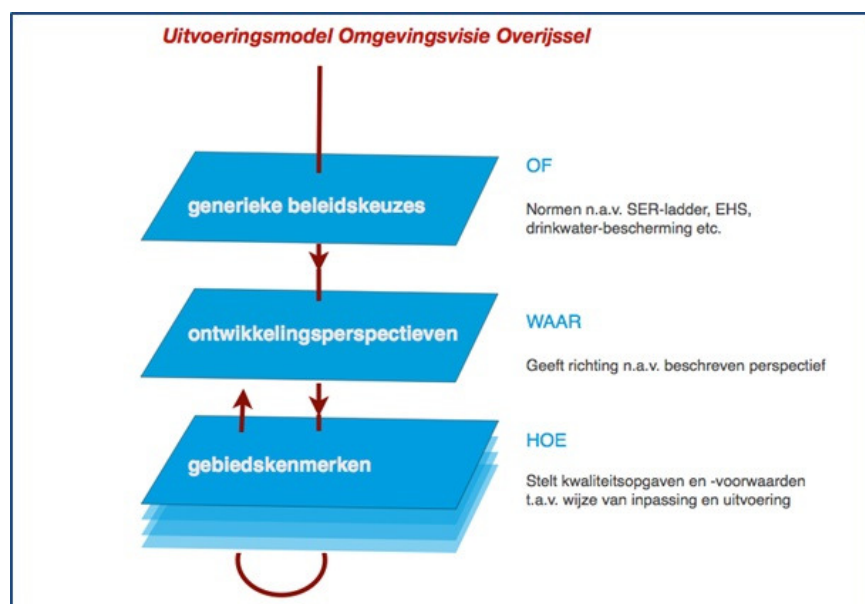
3.2.2 Omgevingsverordening Overijssel

De provincie beschikt over een palet aan instrumenten waarmee zij haar ambities realiseert. Het gaat er daarbij om steeds de meest optimale mix van instrumenten toe te passen, zodat effectief en efficiënt resultaat wordt geboekt voor alle ambities en doelstellingen van de Omgevingsvisie. De keuze voor inzet van deze instrumenten is bepaald aan de hand van een aantal criteria. In de Omgevingsvisie is bij elke beleidsambitie een realisatieschema opgenomen waarin is aangegeven welke instrumenten de provincie zal inzetten om de verschillende onderwerpen van provinciaal belang te realiseren.

Eén van de instrumenten om het beleid uit de Omgevingsvisie te laten doorwerken is de Omgevingsverordening Overijssel 2009. De Omgevingsverordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwerpen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie juridisch geborgd is.

3.2.3 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. In figuur 3.1 is zichtbaar hoe het model is opgebouwd. Deze begrippen worden hieronder nader toegelicht.

Figuur 3.1: Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel (bron: provincie Overijssel).

1. Generieke beleidskeuzes (of)

Generieke beleidskeuzes zijn keuzes die bepalend zijn voor de vraag of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. In deze fase wordt beoordeeld of er sprake is van een behoefte aan een bepaalde voorziening. Ook wordt in deze fase de zgn. 'SER-ladder' gehanteerd, waarbij als uitgangspunt geldt dat de ruimte zuinig en zorgvuldig moet worden benut. Andere generieke beleidskeuzes betreffen de reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden, Ecologische Hoofdstructuur en verbindingzones etc. De generieke beleidskeuzes zijn veelal normstellend.

Voorliggend plan bestaat uit het plaatsen van kapschuur op een bestaand erf. De ruimtelijke kwaliteit wordt verbeterd door de landelijke inpassing. Daarmee wordt voldaan aan het principe van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik. Bovendien bevindt het plangebied zich niet in één van de reserverings- of zoekgebieden. Het plan is in lijn met de generieke beleidskeuzes.

2. Ontwikkelingsperspectieven (waar)

Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelingsperspectieven beschreven voor de groene en stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de in de visie beschreven beleids- en kwaliteitsambities. De ontwikkelingsperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. Daar waar generieke beleidskeuzes een geografische begrenzing hebben, zijn ze consistent doorvertaald in de ontwikkelingsperspectieven. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend en bieden de nodige flexibiliteit voor de toekomst.

De ter plaatse van toepassing zijnde ontwikkelingsperspectieven is 'Buitengebied accent veelzijdige gebruikruimte: mixlandschap met landbouw, natuur, water en wonen als goede burens'. De bouw van een kapschuur en een kelder voor de stalling van een diesel- en een ad blue tank passen binnen dit ontwikkelingsperspectief.

Niet alleen over het onderhavige plangebied, maar over heel Twente ligt ook het ontwikkelingsperspectief 'Nationaal landschap: Noord-Oost Twente'.

Nationale landschappen moeten zich sociaal-economisch voldoende kunnen ontwikkelen, terwijl de bijzondere kwaliteiten van het gebied worden behouden of worden versterkt. Ruimtelijke ontwikkelingen zijn mogelijk, mits de kernkwaliteiten van het landschap worden behouden of worden versterkt. De kernkwaliteiten van het Nationaal Landschap Noord-Oost Twente zijn:

- het samenhangende complex van beken, essen, kampen en moderne ontginningen;
- de grote mate van kleinschaligheid;
- het groene karakter.

Het landschapstype van het plangebied is jonge heide en broekontginningslandschap. De hoofdkenmerken zijn relatief grote open ruimtes, deels omzoomd door boscomplex.

In het mixlandschap is ruimte voor landbouw, landschapsontwikkeling, natuur, cultuurhistorie, vrije tijd, wonen en overige bedrijvigheid.

Het onderhavige plan past daar goed binnen: landbouw en landschapsontwikkeling is één van de genoemde functies. De uitbreiding vindt aansluitend op bestaande bebouwing plaats, waardoor, mede gelet op de ligging van de gebouwen, sprake is van concentratie van bebouwing op het agrarische perceel.

3. Gebiedskenmerken (hoe)

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en -opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. De nieuwe ontwikkeling moet zoveel mogelijk aansluiten bij de gebiedskenmerken. De voor onderhavige locatie geldende lagen met bijbehorende gebiedskenmerken zijn:

- Natuurlijke laag: dekzandvlaktes en beekdalen en natte laagten
- Agrarisch cultuurlandschap: oude hoevelandschap
- Lust- en leisurelaag: donkerte

Aan de hand van de drie genoemde niveaus kan worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk is en er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden.

1. Natuurlijke laag

De natuurlijke laag (figuur 3.2) wordt gekenmerkt als dekzandvlakte en ruggen en beekdalen en natte laagten.

‘Beekdalen en natte laagtes’

De ambitie is de beekdalen als functionele en ruimtelijke dragende structuren van het landschap betekenis te geven. Ruimte voor water en continuïteit van het systeem zijn leidend. Tevens is de ambitie afwenteling van wateroverlast op stroomafwaarts gelegen gebieden te voorkomen door het beekstelsel als eenheid te beschouwen en het vasthouden van water te bevorderen. Tot slot zijn beekdalen belangrijke verbindingen voor mens, plant en dier.

Als ontwikkelingen plaats vinden in of in de directe nabijheid van beekdalen en natte laagtes, dan dragen deze bij aan extra ruimte voor de dynamiek van het stromende water en het vasthouden van water, aan versterking van de samenhang in het beekstelsel en aan vergroting van de zichtbaarheid, bereikbaarheid en beleefbaarheid van het water.

Figuur 3.2: Natuurlijke laag: dekzand in bruin, beekdalen in licht blauw (bron: Atlas van Overijssel)

'Dekzandvlakte en ruggen'

De dekzandgronden beslaan een groot gedeelte van de oppervlakte van de provincie. De ambitie is de natuurlijke verschillen tussen hoog en laag en tussen droog en nat functioneel meer sturend en beleefbaar te maken. Dit kan bijvoorbeeld door een meer natuurlijk watersysteem, door beplanting met 'natuurlijke' soorten en door de (strekings)richting van het landschap te benutten in gebiedsontwerpen.

Als ontwikkelingen plaatsvinden, dragen deze bij aan het beter zichtbaar en beleefbaar maken van de hoogteverschillen en het watersysteem. Beide zijn tevens uitgangspunt bij (her)inrichting. Bij ontwikkelingen is de (strekings)richting van het landschap, gevormd door de afwisseling van beekdalen en ruggen, het uitgangspunt.

2. Laag van het agrarisch cultuurlandschap

Het oude hoevelandschap is ontstaan nadat de grote essen bezet waren, de boeren gingen op zoek naar hoge dekzandkoppen en hebben deze ontgonnen. De dragers zijn essen, kampen, oude erven (al dan niet geclusterd) en weidegronden langs beken. De oude erven zijn zeer bepalende onderdelen in deze landschapstypen. Door groter wordende bebouwing werd het open karakter bedreigd. De ambitie is gericht op kwaliteitsverbetering van het kleinschalige, afwisselende oude hoevelandschap vanuit de verspreid liggende erven. Deze erven bieden veel ruimte voor landbouw, wonen, werken, recreatie, mits er wordt voortgebouwd aan kenmerkende structuren van het landschap. Als ontwikkelingen plaats vinden in het oude hoevelandschap, dan dragen deze bij aan behoud en de accentuering van de dragende structuren (groenstructuur en routes) van het oude hoevelandschap en aan de samenhang en de karakteristieke verschillen tussen de landschapselementen: de erven met erfbeplanting; open es(je); beekdal; voormalige heidevelden, de mate van openheid en kleinschaligheid.

3. Lust- en Lesiurelaag

De lust - en leisiurelaag wordt gekenmerkt door donkerte. Lichte gebieden geven een beeld van de economische dynamiek van de provincie: de steden en dorpen, de autosnelwegen, de attractieparken, de grote bedrijventerreinen en de gebieden met veel bebouwing. De donkere gebieden geven een indicatie van de 'buitengebieden' van Overijssel. De natuurcomplexen en de grote landbouwgebieden. De donkere gebieden zijn de gebieden waar het 's nachts nog echt donker is, waar je de sterrenhemel kunt waarnemen. Het zijn de relatief 'luwe' dun bewoonde gebieden met een lage gebruiksdruk.

De ambitie is de huidige 'donkere' gebieden, tenminste zo donker te houden, maar bij ontwikkelingen ze liever nog wat donkerder te maken. Dit betekent op praktisch niveau terughoudend zijn met verlichting van wegen, bedrijventerreinen e.d. en verkennen waar deze 's nachts uit kan of anders lichtbronnen selectiever richten. Structureel is het vrijwaren van donkere gebieden van verhoging van de dynamiek het perspectief. De ambitie is het rustige en onthaaste karakter te behouden.

Voorliggende ruimtelijke onderbouwing brengt met de bouw van een kapschuur en een kelder geen veranderingen met zich mee in de hoeveelheid licht die nu al aanwezig is als gevolg van de aanwezige bebouwing. Het plan doet geen afbreuk aan de ambitie tot 'donkerte'.

Geconcludeerd kan worden dat de in dit voorliggende ruimtelijke onderbouwing besloten ruimtelijke ontwikkeling in overeenstemming is met het in de Omgevingsvisie Overijssel verwoorde en in de Omgevingsverordening verankerde provinciaal ruimtelijk beleid.

3.2.4 Reconstructieplan Salland-Twente

De provincie Overijssel heeft in september 2004 het Reconstructieplan Salland-Twente vastgesteld. In dit reconstructieplan is een indeling gemaakt in drie deelgebieden, te weten Salland, Zuidwest-Twente en Noordoost-Twente. Dit plan is grotendeels opgenomen in de Omgevingsvisie van de provincie Overijssel.

De gemeente Dinkelland ligt in het deelgebied Noordoost-Twente. Voor het deelgebied is in het reconstructieplan een aantal hoofdkeuzes en ambities geformuleerd. Aangegeven wordt dat de oplossing van de ruimtelijke, milieutechnische, economische en sociale opgaven voor Noordoost-Twente in hoofdlijn ligt in:

- het ruimtelijk scheiden van een aantal functies, die elkaars ontwikkeling frustreren, én;
- het meervoudig grondgebruik in gebieden met een stapeling van functies

De reconstructiezonering geeft een indeling weer in landbouwontwikkelings-, verwevings- en extensiveringsgebieden. De intensieve veehouderij heeft vooral ontwikkelingsmogelijkheden in de landbouwontwikkelingsgebieden en op sterlocaties in de verwevingsgebieden. Het plangebied ligt binnen het verwevingsgebied.

Volgens de Reconstructiewet is een verwevingsgebied een ruimtelijk begrensd gedeelte van een reconstructiegebied gericht op verweving van landbouw, wonen en natuur, waar hervestiging of uitbreiding van de intensieve veehouderij mogelijk is mits de ruimtelijke kwaliteit of functies van het gebied zich daar niet tegen verzetten.

De bouw van een kapschuur en een kelder behoort bij het aanwezige agrarisch bedrijf en passen binnen een verwevingsgebied. Bovendien wordt met de landschappelijke inpassing de ruimtelijke kwaliteit in het gebied verbeterd.

Geconcludeerd kan worden dat de in dit voorliggende ruimtelijke onderbouwing besloten ruimtelijke ontwikkeling in overeenstemming is met het reconstructieplan Salland-Twente.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie gemeente Dinkelland

De Structuurvisie Dinkelland is vastgesteld op 10 september 2013. Zij richt zich op het versterken van de sociaal-economische kracht van Noordoost-Twente. Ingespeeld wordt op de effecten van de demografische en economische ontwikkelingen, waaronder de leefbaarheid van de kernen en het behouden en versterken van de waardevolle landschappelijke en natuurlijke waarden.

De structuurvisie wijst op de steeds groter wordende ruimtelijke druk op het buitengebied.

Kenmerkend voor het buitengebied is het unieke landschap dat is aan te merken als een kleinschalig samenhangend complex van beken, essen, kampen en moderne ontginningen. De gemeente heeft een gezonde economie die voornamelijk drijft op het agrarische en toeristische sector maar waarin ook zeker andere bedrijvigheid, die zowel in de kernen als in het buitengebied is gevestigd een belangrijke rol speelt.

De aanleg van de kapschuur met ondergronds tankstation draagt bij aan een goede bedrijfsvoering van het agrarisch loonwerkersbedrijf. De voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling vergroot niet de ruimtelijke druk op het buitengebied, zoals beschreven wordt in de structuurvisie. Het vergroot de ruimtelijke kwaliteit ter plaatse door de landschappelijke inpassing. Er wordt voldaan aan de uitgangspunten van de structuurvisie Dinkelland.

3.3.2 Landbouwontwikkelingsplan

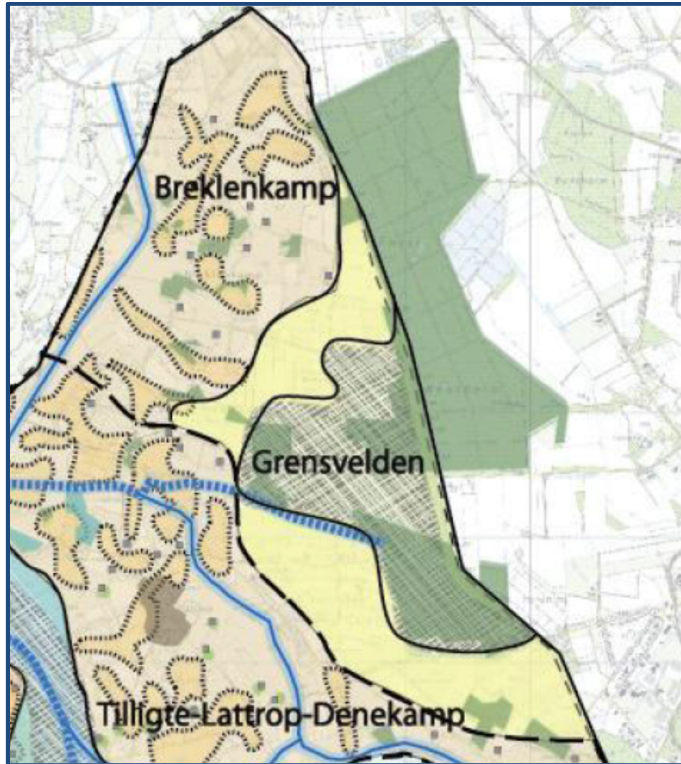
Het Landschapsontwikkelingsplan (LOP) van de gemeente Dinkelland is vastgesteld op 2 september 2008 en is een gemeentelijke uitwerking van het LOP Noordoost Twente en Twenterand. Het hoofddoel van het landschapsontwikkelingsplan is het formuleren van de gewenste ontwikkelingsrichting voor het landschap voor de komende 10 jaar.

Het is de bedoeling dat het LOP een bijdrage levert aan:

- behoud, herstel, versterking en vernieuwing van landschappelijke kwaliteiten;
- een vitaal en veerkrachtig landschap;
- een gezamenlijke aanpak;
- stellen van landschappelijke randvoorwaarden ten aanzien van ontwikkelingen.

Het LOP wil in de eerste plaats de mogelijkheden laten zien. Het zegt niet wat niet mag of wat direct moet, want het LOP heeft immers geen juridische status. Het LOP heeft hierdoor geen beperkende werking op de bestaande functies in het gebied, zoals landbouw, recreatie, wonen en werken.

De landschappelijke eenheden zijn opgebouwd uit verschillende deelgebieden met ieder hun eigen karakteristieken en gewenste ontwikkeling. De verschillen in gewenste ontwikkeling en het onderscheid in deelgebieden komen voort uit de verschillen tussen landschapstypen.

Figuur 3.2: Uitsnede van het gebied Tilligte-Lattrop-Denekamp (bron: LOP gemeente Dinkelland)

Binnen het deelgebied Breklenkamp bestaat het toekomstbeeld uit een agrarisch cultuurlandschap dat gekenmerkt wordt door kleinschalig reliëf en de verspreid liggende essen en kampen met hun oude bebouwingen op de hogere koppen (essenzwormen, hoevezwormen). Het open karakter, de bolling en steilranden van de essen en kampen is als één geheel behouden en versterkt. De essen en kampen kennen een agrarisch gebruik.

Met de bouw van de kapschuur wordt het streefbeeld niet verstoord. De kapschuur met kelder sluit aan op bestaande bebouwing. De bedrijfsmatige activiteiten ter plaatse zijn al lange tijd aanwezig en hebben al geruime tijd invloed gehad om het gebied. Het beoogde plan past binnen het beleid van het LOP.

Hoofdstuk 4 Omgevingsaspecten

Als onderdeel van een goede ruimtelijke onderbouwing moet bezien worden op welke de diverse relevante omgevingsaspecten bij het plan zijn betrokken. Weliswaar is voor het merendeel van deze aspecten specifiek beleid en regelgeving opgesteld, toch is er sprake van een aanvullende werking ten opzichte van de ruimtelijke ordening.

In dit hoofdstuk worden de resultaten van het onderzoek naar de milieukundige uitvoerbaarheid beschreven. Het betreft de thema's milieu (milieuzonering, geluid, bodem en luchtkwaliteit), water, flora en fauna, cultuurhistorie en archeologie, externe veiligheid en verkeer en parkeren.

4.1 Milieu

4.1.1 Bedrijven en milieuzonering

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stellen zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering verstaan we het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast. Milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Op basis van de VNG-brochure "Bedrijven en milieuzonering" geldt voor een loonbedrijf een richtafstand van 50 meter. De uitbreiding van de bebouwing ligt op een afstand van circa 115 meter tot een gevoelig object. Er is geen sprake van een onaanvaardbaar woon- en leefklimaat.

4.1.2 Geur

Met voorliggende onderbouwing wordt de mogelijkheid geboden om een kapschuur met ondergronds tankstation te realiseren.

Zoals in § 4.1.1 al is aangegeven is daarin bepaald dat ten minste 50 meter afstand van een geurgevoelig object dient te worden gehanteerd. Dergelijke bepalingen zijn opgenomen om onaanvaardbare hinder voor gevoelige objecten te voorkomen.

Aan deze voorwaarden wordt voldaan. Het gaat bovendien niet om een activiteit die meer geurhinder met zich meebrengt.

Voor de omliggende woning heeft de voorgenomen ontwikkeling geen gevolgen voor het woon- en leefklimaat.

4.1.3 Bodem

Bij het toetsen van het bouwplan moet worden beoordeeld of de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming. Er zijn geen aanwijzingen dat er sprake is van een verontreiniging. Binnen het plangebied worden naast het agrarische gebruik enkel kuilvoerplaten mogelijk gemaakt, er komen geen kwetsbare functies (zoals wonen). Uit de informatie van het bodeminformatiesysteem is gebleken dat het plangebied onverdacht is. De bodemkwaliteit wordt van voldoende kwaliteit geacht voor het gebruik van de gronden ten behoeve van de bouw voor een kapschuur.

De bescherming van de bodemkwaliteit bij de voorgenomen activiteiten worden zonodig middels voorschriften afgedwongen middels sectorale regelgeving en de verleende omgevingsvergunning.

Noch de kapschuur, noch het ondergrondse tankstation kunnen als verblijfsruimten worden aangemerkt waar mensen langer dan twee uur verblijven. Nu het niet om een 'bodengevoelige' functie gaat is een bodemonderzoek niet noodzakelijk.

4.1.4 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2010 is de wijziging van de Wet milieubeheer op het gebied van luchtkwaliteitseisen (Hoofdstuk 5 titel 2 Wm, Stb. 2007, 414) in werking getreden. De overheid wil een verbetering van de luchtkwaliteit bewerkstelligen en ontwikkelingen in ruimtelijke ordening doorgang laten vinden. De kern van de 'Wet luchtkwaliteit' bestaat uit de (Europese) luchtkwaliteitseisen. Verder bevat zij basisverplichtingen voor plannen, maatregelen, het beoordelen van luchtkwaliteit, verslaglegging en rapportage. Op grond van artikel 5.16 Wm moeten bestuursorganen nagaan of besluiten op grond van de Wro gevolgen kunnen hebben voor de luchtkwaliteit.

In de Algemene van Bestuur 'Niet in betekenende mate' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging.

Onder andere projecten met minder dan 1.500 nieuwe woningen vallen onder NIBM. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit worden uitgevoerd. Voor kleinere ruimtelijke en verkeersplannen die effect kunnen hebben op de luchtkwaliteit heeft het toenmalige Ministerie van VROM in samenwerking met InfoMil een specifieke rekentool ontwikkeld. Daarmee kan worden bepaald of een plan niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een stof in de buitenlucht.

De mogelijkheden die het onderhavige plan biedt, zijn niet van meetbare invloed op de luchtkwaliteit in de omgeving en op de luchtkwaliteit in het algemeen. Met het voorliggende plan wordt een kapschuur gerealiseerd voor de stalling van machines e.d. Er is geen sprake van een toename van het aantal verkeersbewegingen die van invloed zijn op de luchtkwaliteit. Het ondergrondse tankstation zal evenmin de luchtkwaliteit verslechteren. Kortom, er doen zich geen ontwikkelingen voor die tot een verslechtering van de luchtkwaliteit leiden.

4.2 Water

4.2.1 Beleidskader

Europees en rijksbeleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kustwateren en grondwater. Streefdatum voor het bereiken van gewenste waterkwaliteit is 2015. Eventueel kan er, mits goed onderbouwd, uitstel (derogatie) verleend worden tot uiteindelijk 2027. Voor het uitwerken van de doelstellingen worden er op (deel)stroomgebied plannen opgesteld. In deze (deel)stroomgebiedbeheersplannen staan de ambities en maatregelen beschreven voor de verschillende (deel)stroomgebieden. Met name de ecologische ambities worden op het niveau van de deelstroomgebieden bepaald.

Het Rijksbeleid op het gebied van het waterbeheer is in diverse nota's vastgelegd. Het meest directe beleidsplan is de Vierde Nota Waterhuishouding en het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW, juli 2003). Het bestuursakkoord heeft tot doel om in de periode tot 2015 het hoofdwatersysteem in Nederland te verbeteren en op orde te houden. Belangrijk onderdeel is om de drietrapsstrategie 'vasthouden, bergen, afvoeren' in alle overheidsplannen als verplicht afwegingsprincipe te hanteren. In het Nationaal Bestuursakkoord is vastgelegd dat de watertoets een verplicht te doorlopen proces is in waterrelevante ruimtelijke planprocedures, waarbij een vroegtijdige betrokkenheid van de waterbeheerder in de planvorming wordt gewaarborgd. Water is een belangrijk, structurerend principe voor bestemming, inrichting en gebruik van de ruimte. Om problemen met water te voorkomen, moet, anticiperend op veranderingen in het klimaat, de ruimte zo worden ingericht dat water beter kan worden vastgehouden of geborgen. Dit anticiperen is ook terug te vinden in de op 1 januari 2008 van kracht geworden Wet gemeentelijke watertaken. In deze nieuwe wet zijn de zorgplicht voor het vasthouden en afvoeren van regenwater en de regierol van gemeenten bij de grondwaterzorgplicht vastgelegd.

Provinciaal beleid

In de Omgevingsvisie Overijssel 2009 wordt ruim aandacht besteed aan de wateraspecten. De ambities zijn, naast de uitvoering van de Kaderrichtlijn Water, gericht op de verbetering van de kwaliteit van de kleinere wateren, de veiligheid, de grondwaterbescherming, bestrijding van wateroverlast, de kwantiteit en kwaliteit van grond- en oppervlakte water en waterbeleving zowel in de groene ruimte als stedelijk gebied.

Beleid waterschap Vechtstromen

Door de invoering van de Kaderrichtlijn Water is Nederland verdeeld in vijf deelstroomgebieden. Het deelstroomgebied Rijn-Oost wordt beheerd door de waterschappen Reest en Wieden, Velt en Vecht, Regge en Dinkel, Groot Salland en Rijn en IJssel. Om te voldoen aan de eisen van de Kaderrichtlijn Water hebben deze waterschappen de afgelopen jaren intensief samengewerkt met elkaar en met andere partners. Het nieuwe Waterbeheerplan is één van de resultaten van deze samenwerking. De opzet en grote delen van dit Waterbeheerplan zijn inhoudelijk hetzelfde als dat van de andere waterschappen in Rijn-Oost.

Waterschap Vechtstromen heeft een waterbeheerplan opgesteld voor de periode 2010-2015. Het waterbeheerplan is vastgesteld door het Algemeen Bestuur van het waterschap op 28 oktober 2009. Het plan gaat over het waterbeheer in het hele stroomgebied van Vechtstromen en het omvat alle watertaken van het waterschap: waterkwantiteit, waterkwaliteit en waterketen. Het waterbeleid van het waterschap is met name gericht op een duurzame aanpak van het waterbeheer: geen afwenteling, herstel van de veerkracht van het watersysteem, streven naar een meer natuurlijker waterbeheer, zoeken naar meer ruimte voor water, water toepassen als ordenend principe middels het gebruik van waterkansenkaarten en water langer vasthouden mede door flexibeler peilbeheer. Ook het streven naar een betere waterkwaliteit als onderdeel van duurzaamheid is een belangrijk speerpunt (tegengaan van lozingen, minder belasting van het water en het zoveel mogelijk tegengaan van diffuse verontreinigingen). De twee belangrijkste onderdelen van het waterplan worden gevormd door: het tekort aan waterberging in het landelijk gebied; de inpassing van inrichtingsmaatregelen binnen de maatregelen voor de Kaderrichtlijn Water.

4.2.2 Waterparagraaf

Het plangebied ligt binnen het beheersgebied van het waterschap Vechtstromen. Het waterschap is verantwoordelijk voor het waterkwantiteits- en waterkwaliteitsbeheer. Op 9 juli 2014 is daartoe de digitale watertoets ingevuld via www.dewatertoets.nl (zie Bijlage 1). Hieruit volgt de korte procedure, waarin beschreven moet worden wat de invloed van deze ontwikkeling is op de waterhuishouding. Het waterschap geeft n.a.v. de watertoets aan dat voor alle inbreidingen en uitbreidingen in principe onderstaande beleidsregels gelden:

Algemeen

Bij de keuze voor de locatie van het plangebied wordt rekening gehouden met de wateropgave en de eigenschappen van het watersysteem.

Bij het stedenbouwkundig plan moet notie worden genomen van het feit dat water van hoog naar laag stroomt. Water is daarmee ordenend voor het plan.

Per project moet in het overleg tussen gemeente en waterschap worden gezien of maatwerkoplossingen nodig en/of wenselijk zijn.

Afvalwater

Het afvalwater (het zwarte afvalwater van toilet, het grijze afvalwater van keuken, wasmachine en douche en het eventuele bedrijfsafvalwater) wordt afgevoerd naar de RWZI door middel van riolering.

Hemelwater

De afvoerpijk uit het plangebied door de toename van verhard oppervlak wordt afgevlakt door berging van hemelwater in wadi's of retentievijvers met een gedoseerde afvoer.

De norm voor de maximale hoeveelheid te lozen water bedraagt 2,4 l/sec.ha bij een maatgevende neerslaghoeveelheid van 40 mm in 75 minuten.

Het hemelwater wordt zo min mogelijk verontreinigd en komt ten goede aan het lokale water- of grondwatersysteem.

Zichtbare oppervlakkige afvoer van hemelwater heeft de voorkeur boven afvoer van hemelwater door buizen, vanwege het grotere risico op ongewenst lozingsgedrag en foutieve aansluitingen bij buizen.

Infiltratie van hemelwater in de bodem via een graspassage is de beste optie, omdat hiermee zuivering, retentie en grondwateraanvulling worden gerealiseerd.

Op kleine schaal kan dit goed door middel van individuele voorzieningen, op grotere schaal verdient de toepassing van wadi's de voorkeur.

Afvoer van hemelwater vindt bij voorkeur plaats via de reeks regenpijp - perceelsgootje - straatgoot - wadi.

Bij het ontwerp van het bouwwerk wordt een zodanig samenspel van dakvlakken, dakgoten, regenpijpen en perceelsgoten gekozen dat het water niet in riolen onder de grond hoeft.

Goede alternatieven in geval van nauwelijks verontreinigd hemelwater zijn regenwaterhergebruik op individuele schaal of directe oppervlakkige afvoer naar sloten of vijvers met retentievoorzieningen op grotere schaal.

In het geval van bedrijventerreinen met risico op vervuiling verdient hemelwaterafvoer via een verbeterd gescheiden rioolstelsel met retentievijvers de voorkeur.

Het ontwerp van een verbeterd gescheiden stelsel wordt afgestemd op het risico op verontreiniging van het verhard oppervlak en het uitgangspunt dat de afvoer van relatief schoon hemelwater naar de rwzi wordt geminimaliseerd.

Grondwater

Het grondwater wordt zoveel mogelijk aangevuld met schoon infiltrerend water.

Te hoge grondwaterstanden in natte winterperioden mogen worden beteugeld met drainage in de openbare weg en eventueel op de kavels zelf, mits dit niet leidt tot een permanente grondwaterstandsverlaging in of buiten het plangebied.

De drainage voert af naar een wadi of naar oppervlaktewater; dus niet naar de RWZI.

Vochtoverlast door hoge grondwaterstanden wordt geminimaliseerd door te bouwen zonder kruipruimten en door kelders waterdicht te maken.

Oppervlaktewater

Bij de herinrichting van het oppervlaktewatersysteem zijn de benodigde afvoercapaciteit, de streefbeeld en de kwaliteitsdoelstellingen van het waterschap Vechtstromen leidend.

Het oppervlaktewater wordt liefst op fraaie wijze geïntegreerd in het stedenbouwkundig plan, zodanig dat het water beleefbaar is en goed te beheren.

Binnen het plangebied is geen sprake van afvalwater. Hemelwater wordt gescheiden afgevoerd door infiltratie op het erf of in de directe omgeving aansluitend op het erf. Voorliggend plan heeft geen nadelige gevolgen voor zowel de kwalitatieve als de kwantitatieve aspecten van de waterhuishouding in het plangebied of in de directe omgeving, omdat in de huidige situatie het oppervlak ook verhard is. Daarmee is er voor het aspect 'water' sprake van een goede ruimtelijke ordening.

4.3 Flora en fauna

Bij een ruimtelijk plan dienen de gevolgen van de toegekende bestemming(en) met betrekking tot mogelijk aanwezige natuurwaarden in beeld worden gebracht. Daarbij wordt ingegaan op de relatie van het plan met beschermde gebieden (Natura 2000), de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en beschermde soorten.

De wettelijke kaders hiervoor worden gevormd door Europese richtlijnen (Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn), nationale regelgeving (Natuurbeschermingswet 1998, Flora- en faunawet, Barro) en provinciale regelgeving (EHS in provinciale verordening).

Via de website www.synbiosys.alterra.nl/natura2000 is gezien of het besluitgebied is gesitueerd nabij een Natura2000-gebied, of de Ecologische hoofdstructuur (EHS).

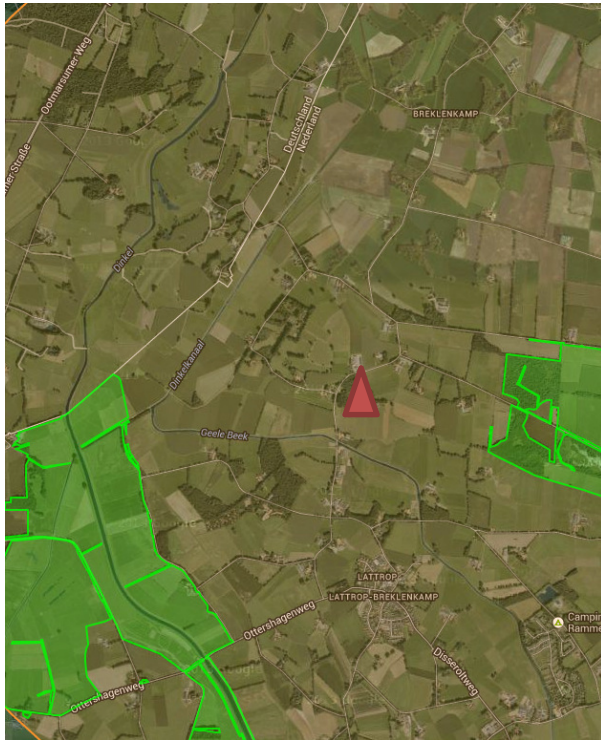

Figuur 4.1: Ligging plangebied t.o.v. Natura-2000 gebieden (bron: www.synbiosys.alterra.nl/natura2000)

Het plangebied is gelegen op circa 1660 meter ten westen van het meest nabij gelegen Natura-2000 gebied Bergvennen & Brecklenkampse Veld. Zie hiervoor ook figuur 4.1, waar het plangebied met een rode pijl is aangegeven ten opzichte van het rood gearceerde Natura-2000 gebied. Het voorliggende plan bestaat uit het mogelijk maken een kapschuur op een locatie waar al jaren bedrijfsmatige activiteiten plaatsvinden.

Het betreft hier een relatief geringe ingreep, welke niet van invloed is op het Natura-2000-gebied.

Op circa 900 meter ten oosten van het erf liggen gronden die zijn aangewezen als onderdeel van de EHS (zie figuur 4.2). Ook hier geldt dat, door de beperkte ingreep en uitbreiding van bebouwing op een bestaand agrarisch erf, van significant negatieve effecten op de EHS geen sprake zal zijn. Bovendien liggen tussen de EHS en het plangebied verschillende agrarische- bedrijfs- en woonpercelen die een mogelijke buffer vormen tussen de EHS en het plangebied. Daarom wordt geconcludeerd dat het plan geen afbreuk doet aan de waarden van de EHS.

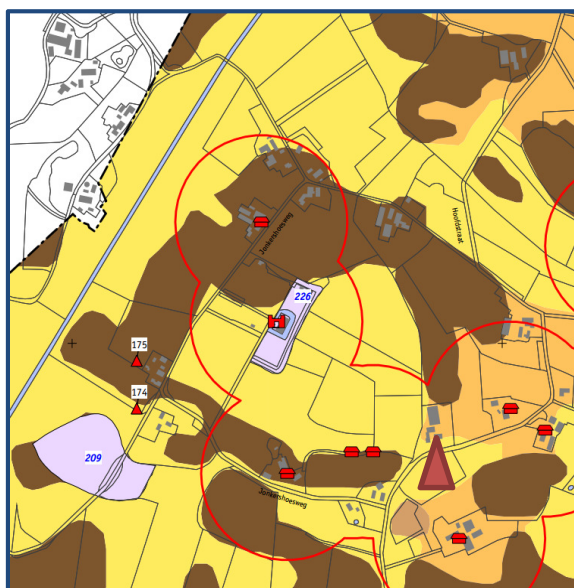

Figuur 4.2: Ligging plangebied t.o.v. EHS-gebieden (bron: www.synbiosys.alterra.nl/natura2000)

4.4 Cultuurhistorie en archeologie

Cultuurhistorie kan zich bovengronds en ondergronds (archeologie) bevinden. Bij ingrepen waarbij de ondergrond wordt geroerd, dient te worden aangetoond dat de eventueel aanwezige archeologische waarden niet worden aangetast.

Het bureau RAAP heeft in 2008 een archeologische verwachtings- en advieskaart opgesteld voor de gemeente Dinkelland. Daarin is het plangebied geomorfologisch aangewezen als "dekzandwelingen en -vlakten", zie figuur 4.3.

Figuur 4.3: Uitsnede archeologische verwachtingskaart

Archeologisch onderzoek in dergelijke gebieden, die een middelmatig archeologische verwachtingswaarde scoren voor archeologische resten uit alle perioden, is noodzakelijk voor plangebieden groter dan 5.000 m² en bij bodemingrepen dieper dan 40 cm. Voor gebieden kleiner dan 5.000 m², zoals onderhavig plangebied, geldt vrijstelling van archeologisch onderzoek. Tevens geldt het plangebied ligt in de bufferzone van een voormalig erf, waarbij de hoge verwachting is dat er vondsten te vinden zijn uit de Middeleeuwen en Nieuwe tijd. Hierbij geldt als beleidsadvies dat archeologisch onderzoek noodzakelijk is wanneer het plangebied groter is dan 2500 m² en bij bodemingrepen dieper dan 40 cm. Voor gebieden kleiner dan 2500 m² geldt vrijstelling voor archeologisch onderzoek.

De kapschuur heeft een oppervlakte van ca 170 m² en blijft daardoor ruimschoots onder de ondergrens van 2500 m². Op basis van deze constatering geldt vrijstelling voor archeologische onderzoek.

Uit de Cultuurhistorische Atlas Overijssel blijkt dat het dichtst bijgelegen cultuurhistorisch waardevolle bovengrondse erfgoed op meer dan 470 meter afstand ligt. Het voorliggende plan heeft daarom geen invloed op het betreffende erfgoed.

4.5 Externe veiligheid

In oktober 2004 is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) in werking getreden. Met het Bevi zijn de risiconormen voor externe veiligheid met betrekking tot bedrijven met gevaarlijke stoffen wettelijk vastgelegd. Het Bevi heeft als doel zowel individuele als groepen burgers een minimum beschermingsniveau te bieden tegen een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het besluit verplicht gemeenten en provincies om bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen met de veiligheidsnorm rekening te houden.

Het Bevi maakt onderscheid tussen het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het *plaatsgebonden risico* houdt in dat op een plaats buiten de inrichting, een persoon die onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof betrokken is. De richtwaarde van het plaatsgebonden risico bedraagt 10⁻⁶, wat betekent dat de kans dat iemand buiten de inrichting overlijdt ten gevolge van een ongeval in die inrichting niet hoger mag zijn dan 1 op de miljoen jaar. Dit kan grafisch worden weergegeven door een risicocontour. Binnen de vastgestelde contour mogen zich geen kwetsbare objecten bevinden, zoals woningen. Naast het plaatsgebonden risico speelt ook het groepsrisico een rol in het externe veiligheidsbeleid. Het *groepsrisico* is de kans per jaar dat ten minste 10, 100 of 1.000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en een ongeval voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof betrokken is. In tegenstelling tot het plaatsgebonden risico wordt het groepsrisico niet vastgelegd als richtwaarde, maar als oriëntatiewaarde. In het Bevi zijn enkele oriëntatiewaarden opgenomen. Het bevoegd gezag kan gemotiveerd van deze waarden afwijken. In de gemeentelijke nota Externe veiligheidsbeleid, 2007, wordt invulling gegeven aan deze wettelijke verplichtingen.

In de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) is de uitvoering van het Bevi geregeld. In het Revi is opgenomen welke afstanden in acht genomen moeten worden met betrekking tot Bevi inrichtingen. De afstanden komen overeen met de contour voor het plaatsgebonden risico van 10⁻⁶ per jaar. Verder moet rekening worden gehouden met de eventuele aanwezigheid van buisleidingen, zoals bijvoorbeeld hoge druk en transportleidingen voor aardgas en transportroutes voor gevaarlijke stoffen.

Voor ontwikkelingen die plaatsvinden binnen het invloedsgebied van een risicovolle activiteit geldt een verantwoordingsplicht ten aanzien van het groepsrisico als de oriënterende waarde wordt overschreden en als het groepsrisico toeneemt.

Na raadpleging van de risicokaart van de provincie Overijssel is gebleken dat binnen een straal van 1 km geen risicovolle inrichtingen aanwezig zijn. De opslag van diesel en de plaatsing van een ad blue tank brengen evenmin veiligheidsrisico's met zich mee. Bovendien zullen de beide opslagen voldoen aan de daarvoor geldende eisen en voorschriften.

Geconcludeerd wordt dat externe veiligheid geen belemmering oplevert voor dit plan.

Hoofdstuk 5 Uitvoerbaarheid

5.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid heeft als doel om aan te tonen dat bij deze afwijking van het bestemmingsplan het maatschappelijk belang voldoende is meegenomen in de afweging.

Artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) schrijft voor dat het bestuursorgaan, dat belast is met de voorbereiding van een bestemmingsplan overleg pleegt met instanties, zoals gemeenten, waterschappen, provinciale diensten en Rijk, die betrokken zijn bij de zorg voor ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

Bij brief van 9 december 2011 heeft het ministerie van Infrastructuur en Milieu aangegeven dat gemeentelijke ruimtelijke plannen niet meer vooraf worden beoordeeld op de nationale belangen zoals voor werelderfgoedgebieden, ecologische hoofdstructuur, milieu en de ladder voor duurzame verstedelijking. Het nieuwe Rijkstoezicht in de ruimtelijke ordening richt zich in deze gevallen op het toezicht achteraf. Zoals reeds eerder werd geconstateerd zijn de rijksbelangen niet relevant voor dit plan.

De provincie Overijssel heeft een lijst opgesteld van categorieën bestemmingsplannen en projectbesluiten van lokale aard waarvoor vooroverleg niet noodzakelijk is. Het plan valt onder categorie B onder 3: plannen/projectbesluiten voor een uitbreiding van een bestaand en bestemd agrarisch bedrijf, mits deze kleinschalig in omvang zijn. Hierdoor is nader vooroverleg met de provincie niet nodig.

Op 9 juli 2014 is een digitale watertoets uitgevoerd. Daaruit bleek dat er sprake is van de korte procedure.

Bij het doorlopen van de ruimtelijke procedure is afdeling 3.4 Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. In afdeling 3.4 Awb is bepaald dat het ontwerp gedurende 6 weken ter inzage zal liggen. Tijdens deze periode kunnen belanghebbenden schriftelijk of mondeling zienswijzen kenbaar maken aan burgemeester en wethouders omtrent hun voornemen om medewerking te verlenen aan het onderhavige plan.

Het ontwerp-besluit heeft met ingang van 10 oktober 2014 gedurende zes weken ter inzage gelegen. Tijdens deze termijn zijn geen zienswijzen ingebracht.

5.2 Economische uitvoerbaarheid

Hoofregel is dat een exploitatieplan moet worden vastgesteld bij elk bestemmingsplan, wijzigingsplan of afwijkingingsbesluit. Er zijn echter uitzonderingen. Het is mogelijk dat de raad verklaart dat geen exploitatieplan wordt vastgesteld indien het verhaal van kosten van de grondexploitatie anderszins is verzekerd of het stellen van nadere eisen en regels niet noodzakelijk is. In het voorliggende geval wordt geen exploitatieplan vastgesteld en ook geen exploitatieovereenkomst gesloten tussen initiatiefnemer en de gemeente Dinkelland, daar er in dit plan geen sprake is van door de gemeente verhaalbare kosten. Het is een ontwikkeling die geheel voor rekening en risico van de aanvrager is. Ambtelijke kosten worden door middel van de legesverordening verhaald.

Bijlagen

Bijlage 1	Digitale watertoets
Bijlage 2	Landschapsinrichtingsplan

Bijlage 1 Digitale Watertoets

datum 9-7-2014
dossiercode 20140709-63-9268

Geachte heer/mevrouw Dhr. J. Klompmaker,

U heeft een watertoets uitgevoerd op de website <http://www.dewatertoets.nl/>. Op basis van deze toets volgt u de korte procedure. Dit houdt in dat u direct door kunt gaan met de planvorming van uw plan onder de voorwaarde dat u de standaard waterparagraaf uit dit document toepast.

STANDAARD WATERPARAGRAAF

Belangrijk instrument om waterbelangen in ruimtelijke plannen te waarborgen is de watertoets, die sinds 1 november 2003 wettelijk is verankerd. Initiatiefnemers zijn verplicht in ruimtelijke plannen een beschrijving op te nemen van de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Het doel van de wettelijk verplichte watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

Deze standaard waterparagraaf heeft betrekking op het plan **Ruimtelijke onderbouwing Hoofdstraat 7 te Lattrop**.

Waterbeleid

De Europese Kaderrichtlijn Water is richtinggevend voor de bescherming van de oppervlaktewaterkwaliteit in de landen in de Europese Unie. Aan alle oppervlaktewateren in een stroomgebied worden kwaliteitsdoelen gesteld die in 2015 moeten worden bereikt. Ruimtelijk relevant rijksbeleid is verwoord in de Nota Ruimte en het Nationaal Waterplan (inclusief de stroomgebiedbeheerplannen).

Op provinciaal niveau zijn de Omgevingsvisie en de bijbehorende Omgevingsverordening richtinggevend voor ruimtelijke plannen.

Het Waterschap Vechtstromen heeft de beleidskaders van rijk en provincie nader uitgewerkt in het Waterbeheerplan 2010-2015. De belangrijkste ruimtelijk relevante thema's zijn de Kaderrichtlijn Water en retentiecompensatie. Daarnaast is de Keur van Waterschap Vechtstromen een belangrijk regelstellend instrument waarmee in ruimtelijke plannen rekening moet worden gehouden.

Op gemeentelijk niveau zijn het in overleg met Waterschap Vechtstromen opgestelde gemeentelijk Waterplan en het gemeentelijk Rioleringsplan van belang bij het afwegen van waterbelangen in ruimtelijke plannen.

Watersysteem

In het waterbeheer van de 21e eeuw worden duurzame, veerkrachtige watersystemen nagestreefd. Dit betekent concreet dat droge perioden worden doorstaan zonder droogteschade, vissterfte en stank, en dat in natte perioden geen overlast optreedt door hoge grondwaterstanden of inundaties vanuit oppervlaktewateren. Problemen worden niet afgewenteld op andere gebieden of latere generaties. Het principe "eerst vasthouden, dan bergen, dan pas afvoeren" is hierbij leidend. Rijk, provincies en gemeenten hebben in het Nationaal Bestuursakkoord Water doelen vastgelegd voor het op orde brengen van het watersysteem.

Afvalwaterketen

Het zoveel mogelijk scheiden van vuil en schoon water is belangrijk voor het bereiken van een goede waterkwaliteit. Door te voorkomen dat grote hoeveelheden relatief schoon hemelwater door rioolstelsels worden afgevoerd, neemt het aantal overstorten van verontreinigd rioolwater op oppervlaktewater af en neemt de doelmatigheid van de rioolwaterzuivering toe. Hierdoor verbetert zowel de kwaliteit van oppervlaktewateren waarop overstorten plaatsvinden als de kwaliteit van het effluent ontvangende oppervlaktewater. Indien het schone hemelwater door middel van infiltratie in het gebied wordt vastgehouden alvorens het wordt afgevoerd naar oppervlaktewater, draagt dit bovendien bij aan de duurzaamheid van het watersysteem. Vandaar dat het principe "eerst schoonhouden, dan scheiden, dan pas zuiveren" een belangrijk uitgangspunt is bij nieuwe stedelijke ontwikkelingen. Als het hemelwater niet wordt aangekoppeld of wordt afgekoppeld van het bestaande rioolstelsel is oppervlakkige afvoer en infiltreren in de bodem uitgangspunt. Als infiltratie in de bodem niet mogelijk is, is lozing op het oppervlaktewater via een bodempassage gewenst.

Wateraspecten plangebied

Waterhuishouding

Het plan loopt geen verhoogd risico op wateroverlast als gevolg van overstromingen. Het plan heeft geen schadelijke gevolgen voor de waterkwaliteit en ecologie. In het verleden is er in of rondom het plangebied geen wateroverlast of grondwateroverlast geconstateerd. De toename van het verharde oppervlak is minder dan 1500m². Het plangebied bevindt zich niet binnen een beschermingszone of herinrichtingszone langs een waterloop, primair watergebied, invloedzone zuiveringstechnisch werk of een retentiecompensatiegebied.

Voorkeursbeleid hemelwaterafvoer

In het plan wordt het afvalwater en het hemelwater behandeld via (de gekozen optie wordt hieronder bevestigd met ja):

een gemengd stelsel

een gescheiden stelsel: hemelwater wordt geïnfilteerd. **ja**

een gescheiden stelsel: hemelwater wordt afgevoerd naar oppervlaktewater.

hemelwater wordt afgevoerd naar een hemelwaterriool van een verbeterd gescheiden stelsel.

Aanleghoogte van de bebouwing

Voor de aanleghoogte van de gebouwen (onderkant vloer begane grond) wordt een ontwateringsdiepte geadviseerd van minimaal 80 centimeter ten opzichte van de gemiddelde hoogste grondwaterstand(GHG). Bij een afwijkende maatvoering is de kans op structurele grondwateroverlast groot. Bij het bouwen zonder kruipruimte kan worden volstaan met een geringere ontwateringsdiepte. Kelders dienen waterdicht te zijn. Om wateroverlast en schade in woningen en bedrijven te voorkomen wordt geadviseerd om een drempelhoogte van 30 centimeter boven het straatpeil te hanteren. Ook voor lager, beneden het maaiveld, gelegen ruimtes (kelders, parkeergarages) moet aandacht worden besteed aan het voorkomen van wateroverlast.

In het plan wordt er naar gestreefd het voorkeursbeleid van het waterschap op te volgen.

Agrarische activiteiten

In het plan vindt een agrarische activiteit plaats. Bijna alle agrarische bedrijven vallen onder het Activiteitenbesluit. Voor akkerbouwbedrijven gelden aanvullende voorschriften voor de toepassing van bestrijdingsmiddelen en kunstmest. Bij de inrichting van het plan moet rekeningen worden gehouden met de voorschriften uit het Activiteitenbesluit. Hiervoor geldt een meldingsplicht, die via de Activiteitenbesluit Internet Module (AIM) kan worden ingediend.

Watertoetsproces

De initiatiefnemer heeft het waterschap Vechtstromen geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de korte procedure van de watertoets is toegepast. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding.

De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen. Het waterschap Vechtstromen geeft een positief wateradvies.

Verklaring

Dit document is een automatisch gegenereerd bestand op basis van de door u ingevulde gegevens. U bent akkoord gegaan met de door u ingevulde gegevens en heeft verklaard dat alles naar waarheid is ingevuld.

Copyright Digitale Watertoets - <http://www.dewatertoets.nl/> Dit document is gegenereerd via de website <http://www.dewatertoets.nl/>. Het document mag alleen worden gebruikt ten behoeve van het plan, dat in dit document is omschreven. De informatie in dit document is houdbaar tot maximaal 1 jaar, gerekend vanaf de genoemde datum in dit document.

De WaterToets 2014

Bijlage 2 Landschapsinrichtingsplan

Locatie: Hoofdstraat 7 - Lattrop-Breklenkamp
Landschapstype: Kampenlandschap

- 1

Bomengroep

Soortkeuze/
hoeveelheid:
2 st.

Zomereik - (Quercus robur)

2 stuks

Plantafstand/

7,0 m1, maat 14-16
- 2

Bomengroep

Soortkeuze/
hoeveelheid:
3 st.

Zomereik - (Quercus robur)

3 stuks

Plantafstand/

7,0 m1, maat 14-16
- 3

Fruitbomen

Soortkeuze/
hoeveelheid:
8 st.

Fruitbomen - hoogstam)

8 stuks

Plantafstand/

5 tot 15 m1, maat 14-16
- 4

Gemengde haag - 45 meter

Soortkeuze/
hoeveelheid:
225 st.

Veldesdoorn - (Acer campestre)
Liguster - (Ligustrum vulgare)

175 stuks
50 stuks

Plantafstand/

5 st/m1, maat 80-100

Bestaande beuk

Laurierkers verwijderen en aanplant
inheemse eikenbomen

2

Bestaande berk 3 st.

Nieuwbouw
schuur

1

Laurierkers verwijderen
en aanplant
inheemse eikenbomen

3

Aanplant
fruitbomen

4

Laurierkers vervangen door
inheemse haagplanten

Schaalbalk

0m. 10m. 20m. 30m. 40m. 50m.

Borgerink
Groentechnisch Adviesburo
Ootmarsumsestraat 189
7634 PP Tilligte
T: 06 53 19 88 54
W: www.borgerinkadviesburo.nl

Landschappelijke inpassing

Loonbedrijf Wassink -
Hoofdstraat 7 Lattrop-Breklenkamp

Tek.nr.: 1/1

Get:	Niels Borgerink	Datum:	08-08-2014
Schaal:	zie schaalbalk	Formaat:	A3

